

مسائل خانوادگی

مشکلات زن و شوهر جوان در پرورش نوزادان

مرد هاهم می توانند (مادران خوبی) برای نوزادان خود باشند

جوان را بایک دنیا مشکل و سئوالات و معمای مختلف راجع به نوزادی که درآغوش دارند روانه منزل می کند. ازاین به بعد زن و شوهر جوان و بدون

پیچیده است بغل مادر ویا پدر جوان میدهد و نسخه مختصری هم شامل چند دارو و چند دستور و توصیه غذا بدست آنها میسپارد وزن و مرد

زن جوان پس از وضع حمل موقعیکه باتفاق همسر خود میخواهد زایشگاه را ترک کند، پرستار میآید و بچه چند روزه ای را که لای پتو و پارچه ای

تجربه میمانند و کودک نوزادشان که نمیدانند با او چه بایدکنند سابقاً که عروس و داماد جوان نزد پدر و مادر خود بسر میبردند این مشکلات بوجود نیامد و بزرگترها، فرزندان جوان خود را در نگهداری و مواظبت از بچه یاری میکردند ولی حالا که زن و شوهر جوان بلافاصله پس از ازدواج در خانه‌ای جداگانه زندگی می‌کنند باین مشکل هاخواهی وخواهی سروکار دارند.

چه شب‌هائی که زن و شوهر جوان تا صبح، از فکر نوزاد خود بخواه‌نمیروند. اگر کودک گریه کند ناراحت میشوند که چه درد و عارضه‌ای پیدا کرده است، اگر کودک ساکت بماند و شب را بآرامی بخواب رود باز هم ناراحت میشوند که چه شده است بچه بخواب رفته و سروصدا نمی‌کند.

نکند که مریض شده باشد. اما در خانواده‌ها متأسفانه گرفتاری بچه‌ها، تمام با زنان است و شوهران متأسفانه همسران جوان خود را در مقابل این مشکلات تنها میگذارند و تصور می‌کنند که طبیعت مردان را برای بچه‌داری خلق نکرده است و حال آنکه آنها در اشتباه

هستند و از نظر طبیعی پدرها هم درست مانند مادران، دارای صفات و اختصاصاتی هستند که بطور کامل می‌توانند از کودک نوزاد خود نگهداری کنند و اگر بخواهند می‌توانند آنها هم با اصطلاح (مادران خوبی) برای نوزادان خود بشوند، تحقیقات اخیر علمی نشان داده و ثابت کرده است که اگر پدران در بچه‌داری با همسران خود همکاری و تشریک مساعی کنند، هم در روحیه بچه، بیشتر تاثیر داشته و او را اجتماعی تر بار می‌آورد هم اینکه از نظر استحکام مبانی خانواده فوق‌العاده موثر است. بطور کلی پدران جوان باید باین نکات توجه داشته باشند:

* نوزاد تا یکسالگی احتیاج زیاد به دیدن افراد مختلف دارد و هر قدر اشخاص گوناگونی را ببیند بهتر است سابقاً که خانواده بطور اجتماع زندگی کرده و در یک خانه عمو، خاله، عمه و دائی همه در کنار یکدیگر بسر میبردند قضیه حل بود و بچه خود بخود هر روزه عده زیادی را میدید که با او صحبت کرده و سرگرمش می‌نمایند ولی در خانواده‌های کوچک امروزی فقط شوهر و پدر

طفل است که در این مورد می‌تواند کمک کند و کمبود محبت نوزاد خود را جبران نماید.

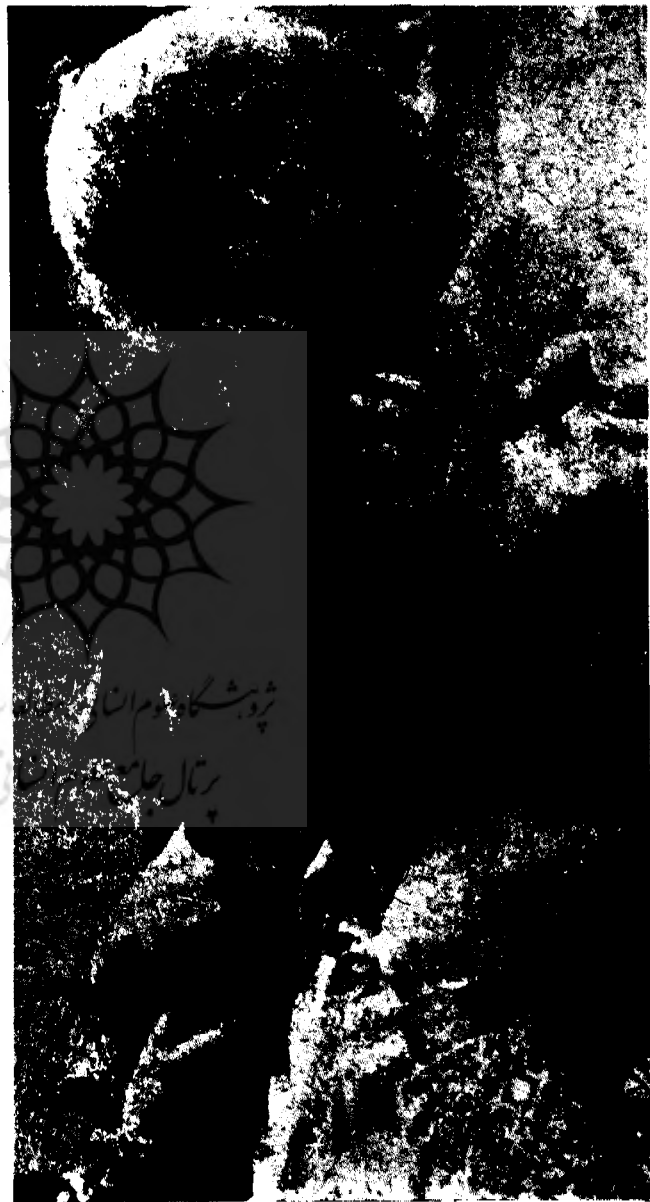
* پدرهائی که از اول کار در مراقبت از نوزاد با همسر خود تشریک مساعی میکنند حس مسئولیت خاصی نسبت بفرزند خود پیدا می‌کنند و بعدها نیز بیشتر خود را موظف به مراقبت و سرپرستی از فرزند خود میدانند.

ولی پدرها هم در توجه و مراقبت از بچه‌های خود مشکلاتی دارند، مشکل اول آنها اینست که نمیدانند درباره نوزاد خود چه باید بکنند، نوزاد غالباً خوابست و وقتی هم که بیدار شد یا داد میکشید و یا صداهائی از خود در می‌آورد که آدم نمیفهمد منظورش چیست و چه میخواهد. احتیاجات نوزاد را از قبیل غذا دادن، نشستن و لباس پوشانیدن و پیچیدن او را هم که مادرها بر طرف می‌کنند خوب پس چه کاری برای پدر باقی میماند؟

مدتها بود که همه تصور میکردند فعالیت و جنب و جوش حیاتی طفل در ماه‌های اولیه تولد، فقط در خوردن، هضم غذا و خوابیدن خلاصه

این مطلب میشوند که نوزاد هر هفته که میگذرد حرکات دست و پاهایش بیشتر فرم پیدا کرده و از صورت غیر ارادی خارج می‌شود، یعنی بچه دست یا پای خود را بخاطر هدف و مقصود معینی حرکت میدهد و کسانی که در حرکات نوزادان خوب توجه کنند در می‌یابند که در پس صداهای نامفهوم بچه‌ها، و فریادهای آنها مقاصدی نهفته است و آنها از اینکار منظورهائی دارند، پدرانی که در حرکات نوزادان خود دقت کنند و معنای این صداها و حرکات را دریابند از همان سنین اولیه و قبل از آنکه زبان طفل باز شود می‌توانند با او رابطه نزدیکتر و صمیمانه‌ای برقرار کنند. اینک ما چند دستور و توصیه برای پدران و مادران جوان ذکر میکنیم که اگر آنها را بکار ببرند نتیجه رضایت بخشی میگیرند:

* هر موقع وقت کردید نزدیک سید نوزاد خود بنشینید و حرکات و حالات او را کاملاً تحت نظر بگیرید! مشاهده خواهید کرد که برخلاف تصوراتان چه نیروی حیاتی و

می‌شود، در حالیکه این درست که حرکات نوزاد خود را بدقت نیست و پدران و مادرانی زیر نظر قرار دهند بخوبی متوجه

جنبش زندگی در نوزاد کوچک شما وجود دارد.

* اگر از حرکات و ژست های بچه عکسبرداری کنید، بعدها که عکسها را ملاحظه می‌نمائید تعجب خواهید کرد که نوزاد کوچک شما چه ژست ها و وقایفها و حرکاتی در یک مدت کوتاه بخود گرفته است و اینها همه دلیل بر اینست که نوزاد احساس دارد و خیلی از چیزهایی را که شما تصورش را نمی‌کنید درک می‌کند.

* با نوزاد خود صحبت کنید، با او از اشیائی که در اطاقش هست و چیزهای قشنگی که در خارج از اطاق است حرف بزنید، نوزاد از حرف های شما البته چیزی نخواهد فهمید ولی با صدای شما آشنا خواهد شد و بعداً هر وقت صدای شما را از خارج بشنود ذوق میکند و خوشحال می‌شود،

* در اطاق نوزاد صدای اشیاء مختلف مثلاً افتادن یک سینی روی زمین، ورق زدن کاغذ و کتاب و غیره را بلند کنید تا گوش نوزاد با این صداها کم آشنا شود.

* دست بچه را در دست بگیرید و چیزهای کوچک

و سبکی را لای انگشتان او بگذارید و خواهید دید که طفل چگونه عکس العملی نشان داده و این اشیاء را با انگشتان خود میگیرد و نگاه میدارد.

* از آغاز کار درغذا دادن و پیچیدن و لباس پوشاندن بچه با همسر خود کمک کنید، نگران نباشید که اینکار را درست نمیدانید و ممکن است اشتباه کنید، اشتباه هم مانعی ندارد، در عوض کار یاد میگیرید و بچه هم چیز شکستی نیست که بشکند و از بین برود.

* نوزاد خود را هر روز حمام کنید، حمام کردن نوزاد هم برای خود طفل و برای والدین مطبوع است و رابطه نزدیکتری میان شما و او بوجود میآورد چرا باید اینکار را همیشه مادر اوانجام دهد.

* موقعیکه بچه گریه می‌کند از او نترسید و فرار نکنید جلو بروید، او را بلند کنید و سعی نمائید ساکت شود.

در مورد اینکه مردان جوان از بچه‌داری خودداری می‌کنند، خانم‌ها هم بی‌تقصیر نیستند زیرا تا بچه گریه میکند و احتیاجی داشته باشد و بردها بخواهند جلو بروند و کمک کنند آنها به بهانه اینکه خودشان اینکار را بهتر می‌توانند

انجام دهند سردها را عقب می‌زنند و بچه را بلند می‌کنند این قبیل خانم‌ها مرتکب اشتباه بزرگی می‌شوند زیرا، شوهران خود را از وظیفه سهمی باز میدارند و آنها را عادت میدهند که از یک کار مشترک خانوادگی شانه خالی کنند بعضی از شوهران ممکن است کمی وقت و کارهایی را که در خارج دارند بهانه کرده و مدعی شوند که بعلت کار و مشغله فرصت رسیدن به نوزاد خود و توجه با او ندارند ولی هر سردی وقتی بخانه می‌آید لاف از یکساعت از وقت خود را می‌تواند اختصاص به نوزادش دهد و با احتیاجات او برسد و همین یکساعت هم کافی است و خیلی از مشکلات را برطرف می‌کند.

